בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י"ז באייר תשס"ה (26 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ז באייר**, 32 יום, שהם **ארבעה** שבועות ו**ארבעה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

מספר אשר לא ייספר: [המשך המאמר מאתמול http://www.yeshiva.org.il/midrash/shiur.asp?id=2048&q]
מה הסכנה בספירה תמימה, שאינה באה לחדש כלום, ואינה אלא מגלה מספר הקיים ועומד, גם אם אין נוקבים אותו במפורש?"

...הרי מסביב לשאלה זו נטוש המאבק בין ישראל לעמים – כבשה אחת בין שבעים זאבים! בכל מקרה של התנגשות בין ישראל לאומות העולם שמים הללו האחרונים את הדגש על המספר. עם קטון מול עולם גדול, מדינה קטנטונת ודלה מול ארצות עתירות נכסים, משופעות בעושר, מבורכות במשמני ארץ וטל שמים... **"מי יקום יעקב כי קטן הוא"**. לעומת זאת, היהדות עמלה תמיד להעלות כמשקל שכנגד את **התוכן הפנימי**, את המהות הרוחנית, את הכוח העצור בפנימיות העם הזה, אשר איננו בגדר מנין ומספר. היהדות מעמידה את דוד מול גולייתי! הרועה בקלע האבן מול הענק אשר **"גבהו שש אמות וזרת, ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחושת, וחץ חניתו כמנור אורגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל"**.

אם נבוא להעמיד כמות מול כמות, כי אז תהיה תמיד ידינו על התחתונה. סוד עמידתנו בזה שאנו מלמדים שלא הכמות היא הקובעת, כיון שקצת מן האור דוחה הרבה מן החושך, **"לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי"**. המרגלים טוענים בפרשת "שלח" **"ושם ראינו את הנפילים ונהי בעינינו כחגבים, וכן היינו בעיניהם"** והם לא שיקרו... הם רק טעו. הם העריכו את הכל לפי ראות העין - **"ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם..."**. **"אל תיראו את עם הארץ, כי לחמנו הם, סר צלם מעליהם וה' אתנו"**, עונים יהושע וכלב על טענתם. היהדות מלמדת להעמיד את האיכות מול הכמות - מול החרב והחנית והכידון, את שם ה' צב-אות, מול ים הטומאה, את פך השמן חתום בחותמתו של כהן גדול מול הגיבור לוכד עיר. את הגיבור האמיתי - המושל ביצרו... כן היה מאז וכן יהיה. גם היום לא נתמודד עם הגויים בריבוי אוכלוסין, בחיל מול חיל, בשריון מול שריון, במטוס מול מטוס ובצוללת מול צוללת. **המאבק שלנו נטוש על קביעת האמת**, אשר נתאמתה פעמים אין ספור בתולדות ימינו, שלא המידה קובעת ולא המספר. על כן, **המספר הנהו האויב מספר א' שלנו!**
"והיה מספר בני ישראל" - ודאי שגם לנו יש מספר. אין דבר אשר לא יהיה לו מספר. גם כוכבי השמים מספר להם, **"המוציא במספר צבאם, לכולם בשם יקרא"**. אולם, ראיית המספר בתור ערך מכריע תיתכן רק כשחס ושלום "אין ישראל עושין רצונו של מקום". כשאנו שוכחים את מהותנו, כשהננו מתפתים לתפיסת השקר של הגויים אשר יראו

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים "א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{14}	(י-ם): 19^{02}	(ת"א): 19^{17}	(חיפה): 19^{10}
צאת השבת	(ב"ש): 20^{12}	(י-ם): 20^{18}	(ת"א): 20^{21}	(חיפה): 20^{22}

פרשת השבוע: **"בחוקותיי"**[ויקרא כ"ו 3– כ"ז 34: סוף ספר ויקרא] **יום נעים ושבת שלום!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י"ז באייר תשס"ה (26 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לעיניים למידה ולמספר. אולם "כשישראל עושין רצונו של מקום", כשאנו מכירים את מהותנו, כשאנו מגלים את עצמיותנו, כשאנו מפתחים את המיוחד שבנו, **כי אז אין לנו מספר**, "אשר לא ימד ולא ייספר". {ההמשך, בע"ה, ביום ראשון}

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים "א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{14}	(י-ם): 19^{02}	(ת"א): 19^{17}	(חיפה): 19^{10}
צאת השבת	(ב"ש): 20^{12}	(י-ם): 20^{18}	(ת"א): 20^{21}	(חיפה): 20^{22}

פרשת השבוע: **"בחוקותיי"** [ויקרא כ"ו 3– כ"ז 34: סוף ספר ויקרא] **יום נעים ושבת שלום!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.